
PRZEMĘDROWAĆ SIĘ (2) *vb pf*

e prawdopodobnie jasne (tak w prze-).

fut 3 sg przemęduje sie (1). ◇ 3 pl przemędują sie (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (te same przykłady).

Zawieść się na swoim rozumie, pomylić się w rozumieniu czegoś z powodu nieprawidłowego i zbytniego dociekania (2) : Dołyć ieft pocźciwemu gdy o łobie rádzi/ [...] A w pocźciwym żywocie nie wykracza z miary/ [...] Bo więc owi co názbyt rozumy hárcuią/ Bárzo fie rádzi łami czáslem przemędruią. RejWiz 90v; [Siemieńscy] Ná wielkie fie wymyflý/ nigdy nie łádzili. A włzákoż fie nie dáli/ ószukác rownemu [...]. Bo zówzdy fie przecherká/ rychley przemędrue/ Y zówzdy dáley zaydzye/ co ćicho wędruie. RejZwierz 58.

Synonimy: omylić się, zwieść się.

Formacje współrdzenne cf MĘDROWAĆ.